

paa, at der i denne Henseende ſkeer nogen Forandring ved den nye Lov, idet Muletbestemmelſerne blive større, end de for Tiden ere. Jeg vil fremhæve det Tilfælde, som vistnok er Mange bekendt, idet det især i dette Aar har været omtalt i Bladene, at naar der pludselig kommer et Uveir, vil dette meget let drive en Faareflof ind i Klitterne, og det er da ikke uden Betydning, om Vedkommende ſkal betale den nu fastsatte Mulet eller den, som er bestemt i den nye Lov. Jeg var den, som oprindeligt stillede dette Forſlag, og jeg er nu i nogen Forlegenhed, thi jeg har ikke forandret min Anſkuelse; men da jeg ikke fandt fornøden Tilflutning i Udvalget, tiltraadte jeg Forſlaget om at vedtage Udklædet uforandret. Da imidlertid et Endringsforſlag derom ſiden er kommet frem fra adskillige ærede Medlemmer, kan jeg ikke godt undlade at ſtemme derfor, idet jeg, som ſagt, har den Overbeviſning, at det for det Førſte ſlet ikke kan ſkade at lade Faarene gaae i Klitterne paa den nævnte Tid af Aaret, at man for det Andet ogſaa ved dette Endringsforſlag nok ſaa ſkarpt præciſerer, at det under ingen Omſtændigheder maa tillades, at Faarene opholde ſig i Klitterne om Sommeren; at man for det Tredie derved gjør det muligt for en ſtor Deel af den fattige Befolkning, ſom boer omkring ved Klitterne, at holde en Faareflof, hvad de ellers ikke ere i Stand til, og endelig for det Fjerde, at Faarene ikke uden i det allerſtørſte Nøds-tilfælde æde af de Bærter, ſom plantes i Klitterne, hvorimod de kun opholde ſig paa de Steder, der ere ſtærkeſt tilgroede, og hvor de ingen Skade kunne gjøre. Naar det dernæſt paa den anden Side er bestemt, at der udforbreds Klitinſpectorens Villigheſe og Sandflugtscommiſſionens Tilflutning, kan jeg ikke indſee, at der kan være den allermindſte Fare forbunden med at vedtage dette Forſlag, og jeg troer neppe, man ved nogetſomhelſt nyt Forſlag vil kunne give en Tilbæleſe, der er mere indſtrænket eller mere betryggende for det Offentlige end dette.

Indenrigsminiſteren: Det maa dog være mig tilladt at gjøre den ærede Rigsbogsmand opmærksom paa, at fordi Muletterne

hidtil have været lavere, har det ikke været mere tilladt at lade Faarene græſſe i Klitterne, end det vil blive for Fremtiden.

Sylv. Jørgenſen: Det er blot et Par Ord, ſom jeg endnu vil tillade mig at bemærke med Henſyn til den høitærede Miniſters Uttringer. Den høitærede Indenrigsminiſter lagde ſærlig Vægt paa, at Kliteernes Net vil blive den ſamme ſom hidtil. Jeg ſkal ikke benægte, at det efter Lovens Bogſtav er ſaa, men Sagen er den, at Statens Tilſyn hidtil har været ſaaledes, at man vistnok tør forudsætte, at Faarene den Dag idag i meget ſtort Antal græſſe i Klitterne. Nu kan det ganſke viſt ſiges, at dette er galt, og at dette Forhold derfor ſtrag bør forandres, men jeg troer dog ikke, det vil være rigtigt ſaaledes med et Pennesſtrøg at forandre en Tilſtand, ſom maaſkee har beſtaaet i Aarhundreder. Det kan tage ſig ſmukt ud paa Papiret, men jeg troer ikke, at det i Virkeligheden vil være Net. Kliteerne vilſe blive aſſaarne denne Afgang i Fremtiden derved, at det fremtidige Opſyn vil blive ſaa ſtærkt, at det vil være umuligt at erholde en ſaadan Afgang, medmindre Klitinſpectorens og Sandflugtscommiſſionens Tilbæleſe erhverves. Dette er Forſkjellen. Naar den høitærede Miniſter har ſagt, at Lovforſlagets Skæbne vilde blive uſikker ved at lade Sagen gaae til Fællesudvalg, tør jeg dog ikke antage, at det vil blive Tilfældet, idet man, efter hvad der fremgaaer af de trykte Forhandlinger, ikke kan ſee Andet, end at den Modſtand, der er reift mod Loven fra Landſtingets Side, blot har beſtaaet i en Tvivl; der foreligger ikke et Ord, ſom gaaer videre.

Rettelſe i Halls Foredrag, Sp. 4905 ff.

Sp. 4912, Lin. 21—23 f. v.: „— thi ſaaledes ere Menneskene og Amtsraadene i Særdeleſhed, og Kjøbenhavns Amtsraad ikke mindſt —“, læs; „— thi ſaaledes ere Menneskene og Amtsraadene i Særdeleſhed, og Kjøbenhavns Communalbeſtyrelſe ikke mindſt —“